

UNITÁRIUS KÖZLÖNY.

A VALLÁSOS ÉS ERKÖLCSÖS ÉLET ÉBRESZTÉSÉRE

KIADJA: A DÁVID FERENCZ EGYLET.

SZERKESZTI:

DR. BOROS GYÖRGY.

FŐMUNKATÁRS: TARCSAFALVI ALBERT.

TARTALOM:

A szerkesztő asztalánál.	49	Vaska Béla	56
Nők Világa Ajtay Jánosné.	50	Egyházi és iskolai mozgalmak	57
Fiatalság barátja. Édes anyád	52	Pályázat.....	64
A mi katonaink. József L.	54		

Az Unitárius Közlöny ára 5 kor.

Szívemet hozzád emelem

női imádságos könyv új,
3-ik kiadása sajtó alatt van.

Megrendeléseket már most kérünk és elfogadunk.

Gombos-nyomda Kolozsvart, 1918.

A D. F. E. örökös alapítói.

150. Gró Horváth Toldi Rudolf
 151. Bartók Endre lelkész emléke
 152. Dr. Gotthárd Zsigmond Bud pest
 153. Dr. Gyergyai Árpád Kolozsvár
 154. Fülöp Mózes lelkész és neje Biró Berta Kide
 155. Iggyörgy Imre lelkész Olthéviz
 156. Székely János ny. igazgató Torda
 157. Varga András birtokos Bitu
 158. Szentannai Sámuel Karcag
 159. Gál Jenő tábl. tanácselnök
 160. Báró Petrichevich Horváth Artur
 161. Pap Sándor lelkész emléke
 162. Nygálf. Ivi ifj. Zsigmond Mihály eml.
 163. Bágyoni unitárius nők szövetsége
 164. Sebestyén Artur uradalmi közp. igazgató Bp. 150 K.
 165. Geley Árpád Gyulafehérvár
 166. Mihály Dénes Székelykeresztúr
 167. Pálffy Akos ig.-tanító és neje Szabó Rozália Hsztpál
 168. Bereczky Lajos Rava
 169. Györfi István ig.-tanító Hsztmárton
 170. Ürmsöy Jenőné Bencur Elza Klvár
 171. „Irenké emlékére“ M. Inr Akos és neje Hadik Irenke.
 172. Káli Nagy István emléke 4 0 kor.
 173. Peck Emil Ágost Budapest
 174. Tanka Béla Kövend
 175. Derzsi Géza hősi halott emléke
 176. Andriasy Árpád pénzt. Brassó
 177. Sinczky Géza áll. főg. tanár Nagysz.
 178. Székely György gondnok eml.
 179. Szentgyörgyi János gond. Nagysz.
 180. Patakfalvi Gergely neje és fia eml. Nagyszeben.
 181. Árkosi Tamás lelkész Nagyszeben
 182. Farkas Albertné Boros Piki
 183. Kovács József tanító Kolozsvár
 184. Budapesti egyházközség
 185. Sándor Jenő főerdőmérnök
 186. Czupor Miklós hős emléke.
 187. Pausperth Károlyné sz. Fekete Eszter Bpest.
 188. Faluvégi Áron p. ü. tanácsos Bp.
 189. Unitárius Nők Szövetsége Szentgerice.
 190. Sándor Géza lelkész Siménfalva
 191. Dr. Hajós Béla 140 kor. Bpest.
 192. Bacsiilla Sándor radkóvi.
 193. Bacsiilla Sándorné
 194. Bacsiilla Balambér
 195. Dr. Pázsint Mihályné és Pista eml.
 196. Bágyoni Unit. Nők Szövetsége.
 197. Csongvay Dénesné Cséplő Vilma
 198. Csongvay Dénes ig.-tanító, főhadn.
 199. Dr. Albert Anna tanár
 200. Dr. Albert Margit orvos
 201. Hadházy József és neje Kele Ida emléke.
 202. Hadházy Sándor pénztárnok
 203. Szinte Sándor és neje Hadházy Janka
 204. Rend Domokos emléke
 205. Ferenczy Lajos Felsőrákos
 206. Béla István és Terenc emléke
 207. Egy elesett hős emlékére. Göncz I.
 208. Kriza Sándor emlékére. Kriza Ágn.
 209. Mezey Dezső kjegyző Mezőszengyel.
 210. Alsójárjai egyházközség.
 211. Sebestyén Artur és neje Budapest 150 kor.
 212. Fizéli Atajos, Keszthely.
 213. Haller Rudolfné, Kolozsvár.
 214. Ováriné Göncz Ágnes, S. Szentgyörgy.
 215. Raffaj Irma emléke.
 216. Gál Györgyné sz. Pál Borbála emléke.
 219. Gál Miklós és neje Lipkay Mária emléke.
 300-ik alapító: Névtelen.
 (Folytatjuk.)

UNITÁRIUS KÖZLÖNY

A VALLÁSOS ÉS ERKÖLCSÖS ÉLET ÉBRESZTÉSÉRE

KIADJA: A DÁVID FERENCZ EGYLET.

SZERKESZTI:

DR. BOROS GYÖRGY.

FŐMUNKATÁRS:

TARCSAFALVI ALBERT.

Előfizetési ára: 5 korona. Egyes szám ára: 50 fillér. Egyleti tagok 5 évi kötelezettséggel, egy évre 2 koronát, a lapért 3 koronát, összesen 5 koronát fizetnek. Örökös alapítói díj 100 korona Minden pénz Gálfi Lőrincz egyleti pénztárnokhoz küldendő Kolozsvárra.

A szerkesztő asztaláról.

Több szeretetet, több békességes türelést és több megbocsátást! A szeretet hosszú tüdő és megbocsátó. A szeretet nem fondorkodik, nem leselkedik embertársára, nem alattomos, nem gyűlölködik, nem gondol gonoszt, nem cselszövő, nem igyekszik feketének látni felebarátja arcát, holott csak egy kis foltoeska van rajta. Aki tanácsadó ne legyen irigy, aki az evangélium hirdetője, ne legyen gyalázkodó. A ki bíró akar lenni ne hitesse el magával, hogy mindenki bűnös, hanem bírálja meg önmagát is.

A hazáért. Legtöbbet tett aki életét vitte oda, ahol a haza veszélyben volt. Az ellenség csak a hősök testén jöhetett át, de nem jött, mert a magyar katona fegyverre jól lő, keze biztosan dolgozik, szive mindig helyt áll. Soha sem fogja tudni mitől mentette meg a katona, azt a kinek a faluján nem vonult át az ellenség. Akit nem hureolt magával az embertelen betörő, az minden napi imájában áldhatja Istenét és a magyar katona vitézségét.

Ám a magyar katona nemcsak harcolt a hazáért, hanem meg is halt. Ott a faluban, itt a városban nézzetek körül. Vegyétek számba az árvákat és az özvegyeket. Ezeket az ellenség ma is, ezután is gyilkolni, éheztetni, sanyargatni fogja, mert az erős kezű apa és férj elesett. Álljatok melléjük, védjétek, segítsétek, tápláljátok, ruházzátok őket. A hazáért teszitek, a hazavédői lelke fog áldásért imádkozni minden jó tettekre.

Nők világa.

Elnöki megnyitó a hom.-almási Nőegylet 10-ik évfordulóján.

Irta: *Ajtay Jánosné.*

Kedves hallgatóim!

Most, midőn elérkeztünk Nőegyletiünknek e nevezetes fordulópontjához; most, mikor e pontról gondolataink hol előre, hol hátra vissznek minket: lehetetlen visszafojtanom magamban az emlékezéseket, melyek úgy, de úgy körülvesznek e pillanatban, hogy sehogy sem bírok szabadulni tőlük. És miért is akarnék én ez emlékektől szabadulni, hiszen most, mikor úgy érzem, hogy talán mégis nem hiába dolgoztunk együtt; most, ha visszagondolok Nőegyletiünknek az elmúlt 10 esztendejére, igazán nem találok sehol egy kis pontra sem olyanra, a mely nekünk, vezetőknek kellemetlenséget okozott volna.

Kedves hallgatóim! nekem valóban jól esik visszagondolni az együtt töltött kedves órákra; jól esik magam elé idéznem a legelső nőegyleti gyűlésünket. Ugy emlékszem rá, mintha csak tegnap lett volna; és mikor magam elé képzelem a sok jóakaratu arcot, amelyek szeretetteljes tekintetükkel annyira tudtak bátorítani minket, kik olyan hátortalanok voltunk, kik olyan félve fogtunk mindenhez: igazán kell mondjam, hogy hálával telik meg az én szívem azok iránt, akik mindig megtudtak érteni minket, akik mindig jóakarattal voltak egyletünk iránt, még olyankor is, mikor mi valamit nem jól csináltunk. Én neveket nem említek, de anélkül is tudhatjuk, hogy kikre gondolok; mindenkire, aki csak egy lépést is tett, nemcsak a Nőegylet, hanem akármiféle nemes cél érdekében.

Oh, ugy előttem áll az, mikor mi a templom meszelésekor ott együtt végeztük az utólagos takarításokat, rendezéseket. Milyen nemes versennyel dolgoztak, hogy melyik ablak fog legjobban ragyogni? Hol lesz legtisztább a padló? s a szószerk rendbe hozásán, lépcsőtisztításán mindnyájan részt akartak venni. És amikor a legelső nőegyleti bált rendeztük: emlékeznek ugy-e? hogy itt addig csak a legények rendeztek bált, minden farsangon egyet; ez nem olyan volt. mint a gyakran előforduló „tánc.“ Itt belépő díjat kellett fizetni mindenkinek; de mindig olyan kevesen mentek el a bálra, mindig olyan kevés pénz gyűlt össze, hogy a jelzett jótékony célra sohasem jutott semmi.

Legelőször bizony mi is féltünk, hogy így járunk, s nem is voltam soha boldogabb, mint azon a bálon, mikor alig fértem be a táncterembe s alig tudtam hozzájutni az ülőhelyemhez; és soha

nem tudnám elfeledni azokat a kedves fiatal asszonyokat, kik a bálók alkalmával ott sűrögtek-forogtak a rendezésnél, a teremdiszítésnél s velünk együtt tünődtek, hogy vajjon mennyien leszünk itt este?! Istenem! e boldog idők mintha örökre eltűntek volna! Mintha soha többé nem lenne farsang s benne vidám mulatozás!...

És, hogy emlékszem arra, mikor elkezdtük a Nőegyletben a légátus díjának a gyűjtését; azaz, annak a megbeszélését. Most már megvallom, hogy ezt nem én találtam ki, hanem egyletünknek egyik legszámtovább tagja jött hozzám azzal, hogy „Tiszteletes asszony! kérem szépen; lenne a Nőegyletünknek újból valami igen hasznos munkája; meg kellene próbálnunk, hogy az ünnepi diáknak mi asszonyok gyűjtőnk össze a pénzt mindaddig, míg az egyház-község légátus alapja akkorára nő, hogy abból majd annyit kaphat a légátus, a minél többet másut sem; mert én mindig sajnálom, amikor látom a szegény légátust egész innepen lotni-futni, míg az egész falut békálja s nincs egy pillanatnyi megállása sem.“ De jó lenne! de jó lenne! mondtam én, de hiszi-e, hogy ezt megteszik, hogy ezt magukra vállalják? „Ha én mondanám, akkor nem, de ha a tiszteletes asszonyék mondják, akkor igen. És azt jól meg is tehetjük, úgy, mint amikor az udvarhelyi templomra gyűjtöttünk, 12 részre osztva a falut.“

Jól van, hát próbáljuk meg. Nem tagadom, hogy kissé félttem előhozni a dolgot; hej, gondoltam, így is annyi kötelesség, mindenféle teher nyomja a vállukat, s most még ilyen szokatlan dolgot is magukra vállaljanak; de gondoltam, ha nem megy, félbe hagyják. A következő gyűlésen eléadtam a dolgot. Nem szoltak ugyan ellene, de mellette sem sokat. Gyűlés után azonban fél fülle hallottam, hogy volt beszéd, mende-monda a faluban, „hogy minnemenel baja van a papnénak is; nem elég, hogy a pap soha sem hagy nyugodni, már ezután még a feleségét is a nyakunkra küldi;“ azután még többre ment a panasz, hogy „hallottad-e, hogy ezután már mindenkinek 1 koronát kell adni a légátusnak; s azután, hogy hová lesz az a sok pénz? Minden csak bévándorol az eklézsiába, azután, hogy ott mi lesz vele? azt csak vagy két ember tudja, vagy az se, hát csak a pap s a jó Isten, ki fenn van az égben s lát mindenedet.“

Gondolhatják, hogy mikor ilyeneket hallottam, nem volt valami jó kedvem; de aztán én is csak arra bíztam a dolgot, akire ők, az ilyen jómondók, a jó Istenre, ki fölöttem is van, ki belelát az én lelkembe is s látja, hogy nem akarok semmi rosszat. És aztán az ilyen beszédeket könnyű volt elfeledni, mert sokan voltak, akik lelkesen pártfogásukba vették az ügyet és a legelső gyűjtés eredménye minden várakozáson felül volt. Csakhogy ennek a légátus nem

sok hasznát látta. A fáradságos házalástól meg volt ugyan mentve, de mi nemcsak érte, hanem a jövőért is dolgoztunk s az összegyűjtött pénznek egy meghatározott részét, minden alkalommal a légátus alaphoz adtuk. És azután folyt a munka szépen, csendesen, szinte észrevétlenül s minden ünnepen voltak, mindig rendelt a jó Isten asszonyokat, akik gondjukba vették ezt a dolgot; és anélkül, hogy bárki is ma szegényebbnek kellene, hogy érezze magát az ide áldozott fillérek miatt, ma az eredmény mindnyájunkat örömmel tölthet el és buzdíthat a további együttműködésre. Mert 9 év óta, ahogy ezt a gyűjtögetést megkezdettük, alig van középkorú és fiatal asszony, aki ebben a gyűjtésben részt ne vett volna; és amikor erre gondolok, ez mindig megnyugtat engem, ha olyan beszédeket hallok: most is, amilyet nem kellemes hallani.

Ejh, gondolom, nekem hiába beszélnek; eddig is mindig beszéltek, mindig mondikáltak, de azért, azt a 635 koronát, melyet idáig a légátus alaphoz a Nőegylet ajándékozott s melyet a szemimmal láttam, valamint azt az 1300 koronát, melyet a légátusainknak adtunk, amelyet nem én gyűjtöttem össze, hanem maguk, ennek a falunak az asszonyai, kiket kívánom, mindig áldjon meg az Isten, még azokat is, kik tán a Nőegylet ellen és ellenem is beszélnek. Nem tehetek róla, de én még rájuk sem tudok haragudni; s arról sem tehetek, hogy a sok mindentéle értetlen beszéd ellenére is, miket mondom csak félfüllel hallhatok, azok ellenére is az én szívem mégis szeretettel és bizalommal van tele, midőn Nőegyletünk jövőjére gondolok. Bizom abban, hogy ha ilyen szép számmal vagyunk, kik a tagdíjat megfizették, ezután még jobban fogunk érdeklődni a Nőegylet dolgai iránt.*

(Folytatjuk.)

Fiatalság barátja.

Levél fiamhoz konfirmálása alkalmából.

Édes Fiam!

Már évek óta olyan örömmel terveztem, hogy ha majd eljön azaz idő, midőn Te konfirmálsz, amikor szent vallásunk szerint anyaszentegyházunk tagjai sorába ünnepélyesen beigtatnak, életednek e nevezetes határkövénél én is jelen leszek.

Amidőn a gondtalan gyermek-évek után átléptél az élet komolyabb munkatereire s e küzdelmes utra mindig világosságot árasztó szövétnékül magadhoz veszed tiszta vallásunk tanításait, hogy hitben

* Tíz évig senki sem fizetett tagdíjat; bárki elmehetett a gyűlésekre és mindenki tagja volt a Nőegyletnek.

megerősödve ingadozás, csüggedés nélkül haladhass végig életed utján — szerettem volna én is ott, avval az alkalommal, abban a templomban hálát rebegni a Mindenek urának, hogy megengedte érnem e pillanatot s megtartott Téged nekem. Forró imában kérni az ő szent segítségét további életedre.

Am az ember tervei sokszor nem valósulnak! Akkor nem sejtett akadályok támadtak s így csak szellemileg lehetek veled e napon.

Nem kétlem, hogy egyházunk egyik büszkesége, kitünő tanító-mestered lelkedbe véste mindazt, amire szükséged lehet s úgy ismertelek Téged is, hogy tanításai nem lehettek pusztában elhangzó szavak. Jól esik azért az én anyai szívemnek egy pár sorban megemlékezni konfirmálásodról. Megemlékezni s a nagy útra útravalóul néhány szót intézni hozzád. Ez az útravaló, ha megszivleled, hiszem, hogy megkönnyíti, simábbá teszi a nagy útát, melyet életnek neveznek.

Találkozol majd emberekkel, akik a vallást a mai modern, felvilágosodott kor fiának feleslegesnek tartják. Nyíltan hirdetik, hogy e nélkül is lehet boldogulni.

Édes kicsi fiam! Csak ezt el ne hidd soha! Meg ne hallgasd az ilyen beszédet! Akiknek lelkéből hiányzik az Istenben vetett hit felemelő, megnyugtató érzése, oh milyen nagyon sajnálatra méltók, milyen nagyon szerencsétlenek azok! Ezek az igazán szegények! Az élet bármilyen változásai között megtart a Te Istened, ha e megszentelt hit, bizalom él lelkedben, hogy: „az Úr gondot visel.“

Becsüld meg és szeresd embertársaidat! Ápold lelkedben a valódi Krisztusi szeretetet, amely nem nézi az emberek rangját, társadalmi állását, hanem mindenkiben megbecsüli az embert.

Légy mindig türelmes a mások gyarlóságaival szemben. Környezetekben igyekezzél mindig szeretettel hatni mindenkire, mert csak az igazi emberszeretet az a kules, mely megnyitja számunkra embertársaink becsülését, szeretetét.

Igyekezzél legyőzni az indulatosságot, mely rossz tanácsadó. Jegyezd meg jól, hogy ez még soha senkinek sem szerzett tekintélyt, sőt inkább állati sorba süllyesztí az embert.

Két forrás van e küzdelmes életben, melyekből örömet merithetsz. Egyik kötelességeink hű teljesítésének megnyugtató érzése, másik embertársainkkal való jó cselekedeteink gyakorlása. Ne hidd, hogy jót tenni csak azok tudnak, kik anyagi javakban duskálkodnak! Nagyon gyakran egy kis jóakarattal, egyetlen szóval és csekély fáradsággal is jót tehetünk másokkal. Csak legyen hozzá mások szenvedéseit átérző, megértő lelkünk.

Édes Fiam! Igyekezzél e két forrásból többször meríteni s akkor életed nem lesz hiába való.

Édes anyád.

A mi katonáink.

Sepsiszentgyörgyi katonák.

(3-ik közlemény.)

1264. **Nagy Miklós** napszámos, közlegény a 24. honv. gy.-ezredben. Elejétől kezdve az északi harctéren van mint szekerész.

1265. **Patakfalvi Domokos** áll. tanító, zászlós a 2. közös gy.-ezredben. 1916. elején vonult be, mint önkéntes Prágába, hol a tiszti iskolát elvégezve tizedessé nevezetett ki. Az oláh invázió után Patakfalvit, Sepsiszentgyörgyre helyezték a hadtápállomás parancsnoksághoz osztották be, hol csakhamar zászlóssá neveztek ki s ma is itt szolgál felteveseinek meglegedésére.

1266. **Solymosi Károly** fuvaros, közlegény a 30. tüzérezrednél. 1914. aug. 1-én vonult be. Több hónapig volt Galiciában, 1915. elején Orosz Lengyelországba helyezték ezredével. Soha sem beteg, sem sebesült nem volt. Jelenleg újból Galiciában van.

1267. **Székely Albert** pénzügyőr, szakaszvezető a 2. közös gy.-ezredben. 1915-ben Prágában nyert kiképzést s azután Galiciában, majd az olasz harctéren vett részt több ütközetben. Most is az utóbbi harctéren van.

1268. **Székely Géza** pénzügyőr, haditengerészetünknel kormányos. Az előbbinek testvére. Lelkészevel a háboru kitörése óta állandó levelezésben van s élményeit hol ily módon, hol a Sepsiszentgyörgyön megjelenő „Székely Nép“ című lapban írja le.

1269. **Székely Sándor** pénzügyőr, az előbbinek testvére, tizedes a 2. közös gy.-ezredben. Prágában történt kiképzése után Galiciában, majd betegsége után az Olasz harctéren küzdött és küzd.

1270. **Szabó Mózes** városi végrehajtó, őrmester a 2. közös gy.-ezredben. 1914. okt. havában orosz fogságba esett a galíciai harctéren.

1271. **Szabó Mózes** városi pénztárnok, mint 24-es honvéd 1917-ben vonult be Mezőturra, de négy hónap után betegsége miatt bizonytalan időre felmentették.

1272. **Székely József** cipész-mester, közlegény a 2. közös gy.-ezredben. 1915. márc. 15-én vonult be s máj. 1-én harctérre ment Orosz Lengyelországba. Több ütközetben vett részt, 1915. okt. havában Ivangorodnál lábán súlyosan sebesült. Ma sincs teljesen gyógyulva, de mint segédszolgálatos, pótzászlóaljánál van.

1273. **Székely Árpád** cipész, közlegény a 2. gy.-ezredben. A háboru kezdete óta állandóan harctéren van.

1274. **Szilvási József** napszámos, közlegény a 24. honv. gy.-ezredben, 1914. aug. 1-én vonult be s ma is haretéren van.

1275. **Székely Mózes** cipész-segéd 1917. okt. óta Prágában van kiképzés alatt.

1276. **Toók Balázs** mészáros-mester, őrmester a 2. közös gy.-ezredben. Mint népfőlkelő 1914. aug. 1-én vonult be s állandóan itthon van alkalmazva az élelmezésnél és beszerzésnél. Megbízhatóságáért, bár többször akarták haretésre küldeni, századosa nem engedte el magától.

1277. **Téglás Dávid** villanyszerelő, 1917-ben vonult be s állandóan Bécsben van alkalmazva.

1278. **Téglás József** napszámos, 47 éves ember, de 1916-ban alkalmasnak találták s kiképztetése óta az oláh fronton van.

1279. **Uzoni Mihály** timár mester, közlegény a 2. gy.-ezredben 1915. okt. havában vonult be. Kiképztetése után hosszasan volt Oroszlengyelországban a szekerészeknél s később ugyancsak ezeknél Galiciában. 1917. őszén erős meghüléssel a nagyszöllösi kórházba került.

1280. **Ütő Lajos** kerekes-mester, közlegény a 24. honv. gy.-ezredben. 1914. okt. havában orosz-fogságba esett. Többször adott életjelt magáról.

1281. **Vaska Béla** adótiszt, hadnagy. 1914-ben orosz fogságba esett. Azóta övéi semmit sem tudnak róla.

1682. **Veres András** bérkocsitulajdonos, közlegény a 24. honv. gy.-ezredben. Bevonult 1914. aug. 1-én. 1914. dec. 24-én Galiciában Kolomeánál megsebesült, azután vérhast kapott. Gyógyulása után visszament Galiciába 1915. május 15-én s ott nemsokára orosz fogságba esett.

1283. **József Ákos** tényleges hadnagy a 24. honv. gy.-ezredben. 1915. dec. havában, mint a sepsiszentgyörgyi ref. Székely-Mikó kollegium VIII. o. tanulója, felvették a m. kir. honv. Ludovika Akadémiába. 1916. szept. havában érettségi vizsgát tett Budapesten a kőbányai áll. főgimnáziumban. Az Akadémiát végezte 1917. aug. 17-én, amikor hadnagygyá avatták és nevezték ki. 1917. szept. 8-án Inotára vezényelték, hol dec. 1-ig a tanczezredben a rohamesapatnál nyert újabb kiképzést. Dec. 8 óta Mezőtúron van a pótzászlóaljnál, ujoncok kiképzésével foglalkozik s várja a további rendelkezést.

József Lajos esperes-lelkész.

1284. **Bedő Zoltán** es. és kir. főhadnagy, századp.-nok, csanadpalotai másod jegyzőt a király a második szignum laudissal kitüntetésben részesítette. A háboru kiütése óta állandó haretéri szolgálatot teljesít. Az oláh háboru kiütésekor ő is erre a frontra került, ahol

e kitüntetése már a második. Jól esik hallanunk, hogy a vitéz és bátor székely fiuk diadal koszorujában újabb és újabb babérlevelek ékeskednek. Bedő főhadnagy háromszéki szülei és hozzátartozói akkor menekültek, mikor ők éppen utban voltak e front felé. Gratulálunk újabb kitüntetéséhez.

Vaska Béla

sepsiszentkirályi lelkész meghalt.

Bár hosszú ideig volt beteg mégis váratlanul halt meg ápr. 3-án, 59 éves korában.

Megható részvétellel kísértük utolsó földi útján. Részvétünket fokozta az a tudat, hogy őt és családját, a háboru és a menekülés fölülte érzékenyen sújtotta. Négy derék fia közül 3: Béla, Dezső, Géza és egyik veje katona a mozgósítás óta. A fronton vannak. Egyik-másik meg is sebesült. Béla 1915. márc. 13-án, egyik kárpáti rohamban nyomtalanul eltűnik. Semmi hír róla. Itthon a nagyszülők gondoskodó házában 3 anyátlan árva lányka siratja az eltűnt apát. A 4-ik fiu: István, VII. gimn. tanuló, alig várja, hogy 17. életévét betöltse. Nem akarja, hogy hős bátyjai majd egykor bármit is szemére vehessenek. Megy ő is, védeni a hazát. A szülők aggódó szeretete nem tudja itthon tartani. Dezső bátyja századában pár hét alatt kiképzést nyert a legelső menetszázaddal indul a frontra. Önként jelentkezik bátyja is, hogy a háboruért lelkesedő öccse oldalán legyen. Harci lelkesedését rövidesen az orosz fogság keserősége követi. A két testvér együtt van ott is. De alig pirkad az orosz béke hajnala: István nyakába veszi a világot s ezer veszedelem közt utnak indul a magyar föld felé. Jó idő múlva örvendetes hírt küld a szülői hajlékba: Prágába érkezett. Lehet-e hőbb vágya, mint viszontlátni itthonhagyott szeretteit? Az egész télen gyöngélgedő apa folyton az ablaknál áll, lesve, hogy nem jön-e. Az édes anya nehéz betegségben, ágyban fekvve, lázas türelmetlenséggel várja hön imádott fiait egyikét. S mire a várva-várt fiu a szülői hajlékhoz ér, a falu népe ép templomba indul az apa temetésére. Éppen édes atyja temetése pillanatában érkezett haza. A nagybeteg édes anyát alig hogy köszönthette, indult a templomba, hogy legalább apja koporsóját láthassa s a megásott sírhoz a szomorú viszontlátás szóltan fájdalmával elkísérhesse. Ez a jelenet meghatóbb volt minden szónoklatnál.

Vaska Béla forrón szeretett családjáé, egyházáé és a közügyé volt testestől-lelkestől egész életében. De ez a tragikum még a temetési képhez tartozott.

Egyházi és iskolai mozgalmak.

Műsoros táncestély Brassóban április hó 2-án. Rég nem volt olyan kedves ünnepe a brassói unitáriusoknak, mint április hó 2-án, mikor első nyilvános műsoros estélyüket rendezték az építendő templom javára. Az estély homlokterében az unitárius templom képe állott s az a tudat, hogy ennek a templomnak mielőbb valósulni kell, egy táborba hozta felekezet különbség nélkül a brassói magyarságot, sőt a szászok közül is sokan ott voltak, hogy kitől amint lehet, segítsenek előmozdítani a nagy célt. A kiváló műsor művészi értéket kölcsönzött az estélynek, Brassó intelligens magyarsága s a vidék érdeklődése a legvérmesebb reményeket is felülmúló fényes erkölcsi és anyagi sikert biztosított. A jelenlevők írásba nem foglalt elfogulatlan kritikája is nemcsak elismeri, de hangsúlyozza, hogy ily nivós estély rég nem volt Brassóban.

Dr. Boros György egyh. főjegyző előadásával: a háboru lelke és a béke lelke, Ruvinszky Rafael operaénekes énekeivel, Kovács Edith zeneakadémiai növendék zongorajátékával, Jakab Irén zeneakadémiai növendék énekeivel, Ürmösy Sándor műegyetemi hallgató szavalatával, Simo Jenő zeneakadémiai tanár, művészi hegedű játékkal meglepően összhangzó és kitűnő sikert értek el.

A büffé számára lelkes hiveink és más vallásu jóakaróink reménységen felül adakoztak. Adományaiknak se szere, se száma. A rendezés központjában dr. Kovács Sándorné köztiszteletben álló agilis orvosunk agilis neje állott, ki r. kath. vallásu létére az unitáriusok patronájának bizonyult. Elsősorban neki köszönhető az estély fényes sikere s aztán annak a nagyfoku érdeklődésnek, mellyel a közönség templomunk ügyét felkarolta.

Az estély összes bevétele 7178 kor. 50 fill. Kiadás 3724 kor. 97 fill. Tiszta eevétel 3453 kor. 53 f, melyből 400 k-t. a brassói hadjárúk és özvegyek részére juttattunk. Az estélyen felülfizettek: Dr. Boros György (Kolozsvár), dr. Ferenczy Géza (Nagyajta), dr. Kovács Sándor 100—100 kor., Mikes Zsigmond főispán 60 kor., Csia Béla, dr. Debreczy Béla (Nagyajta) 50—50 kor., dr. Vernes István (Kézdivásárhely) 25 kor., ifj. Kenyeres Károly, Engel József, Szöllösy Ferenc, Szabó Lajosné, Pál Ferenc (Oklánd), Kádár Sándor, Péterffy Albert (Sz.-keresztur), Szabó Lajos 20—20 kor., Killyéni Endre, dr. Sükösd Zsigmond, Király Lajos 15—15 kor., dr. Herfurth Ferenc evang. püsp. vikarius, Servatius Lajos alispán, dr. Schnell Károly Ernő polgármester, dr. Mihályfy Ernő 13—13 kor., dr. Pap Ovidiuszné, Inecs Jenő, Biró Kálmán (Nagyajta), Szolga Ferenc, özv. Simon Ferenéné, Ürmösi József (Hsztpál), Andrásovszky Samuné, Kollán D., Fleischman Pál, Albertfy Sándor, Fleischman József,

Kovács Károlyné, Barta Jánosné 10—10 kor., Kohári Jenő 8 kor., dr., Szele Béla, Scholz Károly, Schuber, Lőrincz István 6—6 kor., özv. Preiszner Péterné, Gagyi Dénes dr. Kopp Elemér (Botfalu), Lőrinczi István (Szkeresztur), dr. Győrbíró, Osváth Gábor (Ürmös), Imees Arthur, László Elek, Prenger, Kis Benedek János, N. N. 5—5 kor., Tischler, Czikk N., Königs, Karul Frigyes Györfy Miklós, Barabás József, István Sámuel, Ambrus Lajos, N. N. 4—4 kor., Antal Mihályné, Gábor, Müller, Holló hdgy., Előpataky, N. N., N. N., 3—3 kor., dr. Hankó Domokos, Grün Izsák Bálint, Höntz László, N. N., N. N., N. N. 2—2 kor., N. N. 1-70 kor., Kiss Jenő, Hajek, Sala Árpád, Göles Ferenc, Bokhant, Worzsák, Hoffmann L., N. N., N. N., N. N. 1—1 kor., N. N. 50 fillér., összesen 1044 kor. 20 fillér. Ugyanezen alkalomból kizárólag a templom javára adtak: Dr. Székely Ferenc v. igazságügyminiszter (Budapest). József Mihály (Kilyén) 10—10 kor., Nagy Erzsí, Partin Anna 5—5 kor., összesen 30 kor.

A büfféhez dr. Kovács Sándorné, Jakab Józsefné, Kovács Lajosné, Veress Benedekné, Ürmössy Józsefné, Kádár Sándorné, özv. Simó Endréné, Hepkené, Albertfy Sándorné, Török Sándorné, Izsák Domokosné, Szinte Ferencné, Benedek Lajosné, Gergely Sándorné, Kovács P. Pálné, Andrásovszky Samuné, Szabó Lajosné, Zammerné tortát, lisztet, sonkát, nyelvet, cukrot, málnaszörpöt, feketekávé, sardiniát, likört, tejet stb. adtak.

Ugy a felülfizetésekért, mint a természetbeni kegyes adományokért, valamint a különböző irányu segítségért e helyen is hálás köszönetet mondunk. És illesse különös köszönet e helyen is a kiváló szereplőket, kiknek művészete oly magas nivót biztosított ennek az estélynek s e soknyelvű városban is elismerést szerzett az unitárius névnek.

K.

A harctérről — Brassónak. Gálfi Lőrinc theol. dékán urhoz a következő levél érkezett: „Kelt galiciái harctér 1917. VI—25. Tábori posta 290. Nagyt. Dékán ur! Az 1917. évi június havi 6. számú „Unitárius Közlöny“-ből tudomásunkra jutott, hogy a brassói unitárius egyházközség templomának felépítése céljára fölhívást intézett, többek között a Közlöny olvasóihoz is, melyből kifolyólag mi is indíttatva érezzük magunkat jelenlegi tehetségünk szerint szerezni hozzájárulásunkat a Nagyt. Dékán urhoz küldeni, hogy azt a rendeltetési helyére eljuttatni sziveskedjék. A m. kir. 21. h. gy.ezred 1. századának orosz harctéren küzdő legénysége nevében tisztelettel Pálffy Samu szkv.“

A levélnek megfelelően 24 kor. érkezett Gálfi dékán urhoz, ki azt Brassóba juttatta. E 24 kor. összeget a következők adták össze: Pálffy Samu szkv. 3 kor., Szigethy Árpád tds 2 kor., Gadó Dénes honv. 2 kor., Tordai Miklós honv. 1 kor., Vernes Zoltán

honv. 1 kor., Sztenyeszk Simon honv. 2 kor., Kelemen Sándor honv. 1 kor., Szöcs Samu honv. 1 kor., Czipla Viktor honv. 2 kor., Méder Ferenc szkv. 1 k., Márkos József örm. 2 kor., Kiss Ádám honv. 2 kor., dr. Bodor Aladár hdgy. 4 kor., összesen 24 kor.

Találhatnánk-e szavakat, melyekkel e kedves figyelmet és ajándékot méltóképpen megköszönhetnők!

Nem megható-e és egyben jellemző, hogy a lövészárookban templomot építeni segítenek s itthon, akik ezeket nyernek a háborun, még arra sem érzik indítatva magukat, hogy e nagyjelentőségű unitárius célra filléreket áldozzanak!? Ami késik, nem mulik. Bizunk benne, hogy előbb-utóbb minden unitárius ember kötelességének fogja érezni a brassói templom építését elősegíteni.

Kovács Lajos

lelkész.

Az anya szive. A legnagyobb szeretet e földön az anyai szeretet. Azt semmi meg nem változtatja, senki el nem feledteti. Vele születik és vele megy a sírba. Ujabb bizonyosságot szolgáltat erről az a levél, melyet özv. Raffay Domokosné-től kaptunk. „Megtakarítottam néhány koronát s bár ezer helye volna, mégis az én édes jó Irmámnak a nevét vagy emlékét óhajtanám megörökíteni vele, mint aki olyan igazán buzgó, fáradhatatlan tagja volt a Dávid Ferencz-Egyletnek, a Közlönynek s még inkább a Nők Világának. Több helyt írja jegyzetében az utolsó időben. Istenem! ne engedd, hogy utolsó dobbanjon szivem, míg ezt vagy azt el nem intézem, de különben azt engedd meg érnem, hogy a *Nők Világa* még egyszer jelenjék meg. De nem érte meg. Azelőtt három hónappal elaludt örökre. Utolsó dobban az szive.

Az Unitárius Közlöny és a Nők Világa olvasói emlékezzenek vissza *Ibolykára* és arra a lelkes kis teremtesre, aki erejét meghaladó hévvel dolgozott az unitárius nők érdekében. Édes anyja tudta legjobban, milyen buzgó volt s ez a jó édes anya azzal vigasztalja magát, hogy örökös alapítványt tesz a nevére: „Kétszár koronát a 215 szám alá kérem, hogy sorozza s kérem, hogy az ő nevére vagy emlékére tegye.“ Övé a 215. sz., miénk a köszönet, édes anyjáié legyen az a boldog érzés, hogy leánya szive szerint cselekedett.

Egy buzgó olvasó, aki minket csak lapunk útján ismer, id. Fizéli Lajos, Keszthelyről küldötte be alapítói díját. Értéke szerint becsüljük és köszönjük (212). *Haller Rudolfné* választmányunknak egyik legrégebbi tagja, a jó lelkű nő, a sokat sirt édes anya fogadja köszönetünket a 213-ik alapítványért. *214-iket* Sepsiszentgyörgyön kedveskedett Óvári Károlyné Gönc Agnes asszony átadni. Isten fizesse meg.

Lipkay Arthurné már örökös alapítónk, de azzal nem elégszik meg, hanem özv. Gál Györgyné sz. Pál Borhala emlékére s Gál Miklós és neje Lipkay Mária emlékére beküldött újból 100—100 koronát. Az elhunytak emléke legyen áldott. (216—217.)

218-ik ismét egy egyházközség a *szentgericei* sok jeles emberünk szülőfaluja is sorakozott a nagy és nemes cél szolgálatára. Köszönet a lelkes vezetőnek.

300-ik alapító. Nem vétségből írjuk, hanem egy előkelő állásu, igen jó unitárius férfi száz koronát adott át, hogy az legyen a **300-ik alapító.** Nevét kiírni nem szabad, mert ő csak új lendületet akar adni a szépen növekedő sorozatnak elégészen a 300-ig s majd azon túl is. Régen nagyon meglepett volna ez a merész gondolat. Most biztosra vesszük, hogy 1918. év folyamán már nem lesz az utolsó, mert sokan vannak a hivatalosok, sokan, akik régóta készülnek. Csak gyorsan, nehogy megszegyenítse hite a 300-ikat.

Zsinat nem lesz mert a közlekedési és élelmészési viszonyok most sem engedik. Főtanács lesz október 27-én. Nevezetes tárgya lesz a kereszturi vallás tanári állás, Kolozsvárt a Kelemen Lajos tanár székének betöltése.

A háromszéki egyházkör iskoláit meglátogatta dr. Boros György egyh. főjegyző József Lajos esperes társaságában: Kálnok, Köröspatak, Árkos, Sepsiszentkirály, Szentgyörgy, Laborfalva községekben, Kovács Lajos köri jegyző társaságában Brassóban, Nagyajtán, Bölönben. Számbavette a vallás erkölcsi oktatást, a hadiárvékat és jelentését megtette az E. K. Tanácshoz.

Székely hadiárvák iparosinasotthona Tordán már munkába van véve. Tordán bizottság vizsgálta meg a volt gymn. épületet. Minthogy az épület kiválóan alkalmas s a város és a megye érdekeltsége melegen fölkarolta, remélni lehet, hogy őszire 30 tanuló részére megnyílik az internatus és konviktus. Az iparosok szívesen fogadják a székely fiukat. Családfőnek hadi rokkant nős tanítót szándékoznak alkalmazni. Bővebb tájékozást nyújt dr. Boros György egyh. főjegyző, mind az érdeklő tanítóknak, mind a tanulók anyjának, illetőleg gyámjának.

Urasztali adományok. A kolozsvári unitárius templom Urasztaláára a háboru kezdetétől fogva, minden évben mind a négy urvacsoraosztási alkalommal kenyeret Farkas Vilmos nagykereskedő ur és neje adományoztak. A jelen évi husvét-ünnepére 10 liter bort és kenyeret adományozott Zagyva István mészáros és hentesmester ur és neje. Mindkettő szép bizonyysága az aldozatkésztségnek. Az utóbbi adományozónak csak neje unitárius vallásu, ő maga pedig a vallásos buzgóságnak hasonló kötelességeit a saját egyházközségének, a kolozsvári hidelvei református egyházközségnek templomá-

val szemben is teljesíteni szokta. Az adományozók szives készsége hálára kötelezi egyházközségünket és kedves Isten előtt.

Kolozsvár, 1918 ápr. 22.

Ürmösi Károly esperes-lelkész.

Tordátfalván igen szépen sikerült estély folyt le husvét harmadnapján az iskolában. Műsorral egybekötött szinielőadás tartatott a „tordátfalvi háborus emlékalap“ javára, mely a jótékony célra 418 koronát jövedelmezett. Szabó Gerő helyettes tanító buzgó fáradozása mellett egy ifjusági dalárda, husvét harmadnapján zsu-folt közönség s a vidék egybesereglett intelligenciája előtt olyan előadást tartott, mely nemcsak a fáradhatatlan tanítónak, hanem a közreműködő ifjuságnak is dicséretére és büszkeségére válik. Az estélyen felülfizettek a következők: Benkő András 10 kor., Benczédi Ferencné 1 kor., Boros Jenő 2 kor., Dimén József 2 kor., Ekárt Andor 1 kor., Fried Izraelné 3 kor., Gálfalvi Péter 1 kor., Gombos Andrásné 1 kor., Katona József 7 kor., Kökössy Mihályné 3 kor., Marosi Márton 4 kor., Nagy József 4 kor., Pap Zsigmond 2 kor., Tordai István 4 kor., ifj. Agh Jánosné 5 kor. Hálás köszönettel nyugtázzuk.

Tordátfalva, 1918. április 10.

Kökössy Mihály elnök, *Nemes Ferenc* pénztáros.

Gombos Sámuel ny. főgymn. tanár egyideig a székelykereszturi egyházközség papja, a lelkes és mindig buzgó férfi, a jó családapa elhunyt. Hosszas gyengélkedés előzte meg halálát, mialatt gyermekei szeretettel ápolták. Részvétellel válunk meg nagyrabecsült barátunktól.

Uj alapítvány. Götz Béla ur a székelykereszturi főgymnáziumnál levő alapítványát 500 kor. egészítette ki.

A harangok után az orgonák sipjai fognak elnémulni, ha úgy parancsolja a hadi érdek. Az egyházi tanács kísérletet tett a föloldásért, de a vall. és közokt. miniszter a kérést nem teljesítheti.

A nők választójogáról terjedelmes cikket irt Ürmösi József hsztpáli lelkész egyik fővárosi lapban. Fő tétele „A nő kérdés nagy probléma, melynek igazi helyes és az ország boldogulására kiható munkálása a szavazatjog megadásával fog kezdődni.“

Magyaroszáti unitárius egyházközségben az 1917. évben adakoztak: Balázs András egy arany himzésű kék bársony-szószeke-terítőt ajándékozott ünnepi használatra, értéke. 406 kor., Orgonala-
alpra 10 kor. Toronyalpra özv. Csete Mártonné 3 kor. Harang-
alpra özv. Benczédi Jánosné 8 kor. Urvacsorai kenyeret és bort

Csete György, Domokos Gergely, Domokos István gondnok (2-szer) 67 kor. Közmunkák értéke fuvarban és kézi munkában 100 kor. Összesen 594 kor. Az adományokat köszönettel nyugtázza az egyházközség elöljárósága.

A „Gyöngyössy Béla alap“-ra mai napig a következő adományok folytak be: Kolozsvári unitár. egyházközség 50 kor. mélt. és lőt. Ferenc József püspök ur 40 kor. Végh Mihály 10 kor., br. ifj. Dániel Lajosné és Gyöngyössy Ibolya urnők 200 kor. Végh Erzsébet 4 kor., Kovács József 4 kor., Gyulay Árpád, Kovács Kálmán, Fekete Pál, dr. Váradi Aurél 10—10 kor. Együtt 348 kor. A midőn fenti adományokat köszönettel nyugtázom, tisztelettel kérem azoknak, akik ez alapot még gyarapítani szándékoznak, mielőbbi szives hozzájárulását. Kolozsvár, 1918. április 15. *Ürmösi Károly* esperes-lelkész.

Elhunytak. Dr. Demeter Lőrincné sz. Prexly Emilia hosszas szenvedés után. Férjén kívül fiai Attila, Zoltán és nagy család gyászolja. — Lelkünk legmélyebb fájdalommal jelentjük, hogy drága jó gyermekünk, testvérünk, rokonunk martonosi ifj. *Gálffy Kálmán* (Kondor) 82-es önkéntes, életének 19-ik tavaszán a román front Casinului magaslatán ellenség golyója által találva, 1917. augusztus 1-én megszűnt élni. Hült tetemét folyó évi április hó 28-án d. u. 2 órakor fogjuk Kobátfalván a családi sírkertben elhelyezni. Pihenése legyen csendes idehaza, emléke pedig áldott! Siratják: Szülői id. *Gálffy Kálmán*, *Jakabházy Polixéna*. Testvérei: *Gálffy Anna*, *Gálffy Gábor* orosz fogoly, *Gálffy Sándor* m. kir. honv. zászlós, *Gálffy Zsuzsika*. — *Ádámossy Béla* m. kir. esendőrőrnagy elhunyt Budapesten hosszas szenvedés után.

Az olasz harctérről levelet kaptunk: Nagyon szépen köszönöm nemcsak a magam hanem unitárius bajtársaim nevében is a küldött U. K.-t. Nem tudják otthon megérteni azt a lelki állapotot, amelyben a harctéren él a baka. . . A legnagyobb ellentétek találkoznak minden pillanatban s meghuzódnak egymás mellett esődben, békésen, mintha egymásnak kiegészítői lennének. Vasárnap délután a legszebb összhangban szoltak a harangok s hívták imádkozni az emberek. Tele volt a levegő búgó harangszóval s az ágyuk szakadatlan dübörgésével. Vajjon melyik hang kényszerítette jobban a hívőket imádkozni. Hushagyó kedd szomorú estéjén összeültünk négyen, négy régi unitárius diák. Benczédi László hgy., Pereki János hgy., Tóth István hgy. s jó magam a 62-es bakakáplár s az U. K. olvasgatása mellett emlegettük a régi szép, gondatlan diákeletet s láttam az arcokon, hogy belül mindeniket égette valami, talán egy elfojtott könnyesepp, egy hazaszálló sóhaj! *Laci*.

Az unitárius kollegium dísztermébe, melyet az egész épülettel együtt katonabetegek használnak, ismeretlen tettes átkulcsal behatolt, az elnöki székek bőrcét levágta és ellopta. A rendőrség nyomozza a tettest.

Aki olvassa lapunkat, jó indulattal nagy szolgálatot tehet a D. F. E. céljainak. Csak annyit kérünk, hogy alkalmas helyen ajánlja a lapot. vagyis gyűjtsön tagot a Dávid Ferenc Egyletnek.

Kolozsvári olvasóink küldjék be postán a lap árát, mert a beszedőnk beteg.

Női imakönyvünk, Szivemet hozzád emelem, a súlyos nyomdai viszonyok miatt, csak pünköstre lesz készen. Megrendeléseket elfogadunk. Eredeti festéssel díszített példány 25 kor. Díszes kiállításban lesz 12 kor. és 5 kor.-ás példány.

Az egylet pénztárába február 27-től március 27-ig előfizetői és tagsági díjat fizettek: Aranyosy Ágoston Hadrév 917—918-ra, Hajós József Barót, Báló István Aranyosrákos, Varga Mózesné Székelyszentmihály, Fekete Benjámín Székelyudvarhely, Farkas Gergelyné Szentgerice, Kisgyörgy Elek Zsidóvásár, dr. Pálffy László Marosvásárhely, Folkushüzy Sándor Kolozsvár, özv. Geréb Sándorné Székelykeresztúr, Geréb Zsigmond Fiafalva 1918-ra, Szabó Lajosné Brassó, Kálmán János Fiafalva. Unitárius Egyházközség Medesér 1917—1918-ra, Gál Lajos Celna 1916—1918-ra, Percel Ferencné Budapest, özv. Nemes Józsefné Ikland, Bede János Kolozsvár, Kincses László, özv. Gidai Sándorné, Barna Jánosné, özv. Daru Andrásné, id. Sári Józsefné, Nagy Gergelyné, Szőke Eszter Füzesgyarmat, Koronki János Alsórákos, Németh Mária Nagylak, Raffay József Csókfalva, Imre Sándor Alsókarácsonfalva 1918-ra, Ambrus Mária Budapest 1917-re, Gálffy Tamás Táboriposta 398, 1918—1922.-re.

A háromszéki f. e. pénztárába 1917. január 1-től dec. 31-ig tagsági díjat fizettek: Brassóból Izsák Domokos 1914—17-re 10 kor., Szolga Ferenc 1911—18-ra 8 kor., Imets Jenő 1917-re 3 kor., Török Sándor 1916—17-re 6 kor., Benedek Ida 1917—18-ra 8 kor., Mészáros István 1917-re 3 kor., Kiss Gyula 17—18-ra 8 kor., ifj. Gergely János 1917-re 3 kor., Ineze Zsigmond 17—18-ra 8 kor., Kovács Lajos 1912—18-ra 19 kor., Vajda József 1917-re 4 kor., Péterfi József 1917-re 4 kor., Kövendi Mihály 1916—18-ra 12 kor., Knoblian Rezsőné, Sándor Gergely, Szabó Lajos, Brassói egyházközség 1918-ra 5—5 kor., Simon László Sepsiszentgyörgy 1916-ra 3 kor., Óváry Károlyné 1917—18-ra 9 kor., Toók Balázs 16—17-re 7 kor., özv. I. Szász Béláné, József Lajosné, József Lajos 1917-re 4—4 kor., Hosszu Ferenc Kálnok 1907—17-re 24 kor., Bíró István, Kálnoki egyházközség, Régeni Györgyné 1918-ra 5—5 kor., Varga Audrás Bitz 1917—18-ra 6 kor., József Mihály Kilyén 1916—18-ra

12 kor., Benkő Árpád, Végh Benjamin Árkos 1917—18-ra 8—8 kor., Barabás Ferenc 1917-re 4 kor., Faluvégi András, Régeni Áron, Barabás Károly, ifj Barabás Sándor, Árkosi egyházközség 1918-ra 5—5 kor., özv. Dézsi Mihályné Nagyajta 1916—18-ra 11 kor., id. Kisgyörgy Áron 1918-ra 5 kor., Simon György 1917-re 4 kor., özv. Péterfi Sándorné 1917-re 5 kor., Kovács Gyula 1918-ra 5 kor., Ferencz Lajos, Simon József, Simon Áron 1917-re 4—4 kor., Kerekes István, Péterfi Sándor, Toók Mózes 1818-ra 5—5 kor., id. Darkó Lajos 1917—19-re 15 kor., Nagyajtai egyházközség 1917-re 5 kor., id. Kiss Istvánné S.-Kö:öspatak, Kádár Sándor, Székely Kelemen, Sepsiköröspataki egyházközség, Benovits Jenőné Kézdivásárhely 1918-ra 5—5 kor., Sepsiszentkirályi egyházközség 1917-re 5 kor., Kőkösi egyházközség, Laborfalvi egyházközség, Berde Ferenc Laborfalva, Bölöni egyházközség 1918-ra 5—5 kor. Összesen 376 korona.

Alapítói díjban fizettek: Sebestyén Arthurné Budapest 150 kor., Fizéli Alajos Keszthely 100 kor., Kovács József Kolozsvár 10 kor., özv. Májay Istvánné Kolozsvár 100 kor., Unitárius egyházközség Szentgerice 100 kor.

Kolozsvár, 1918. márc. 28-án.

Gálfi Lőrinc pénztárnok.

Sz: 468—1918.

Pályázat. A Magyarországi Unitárius Egyház Képviselő Tanácsa pályázatot hirdet a székelykereszturi főgimnáziumnál 1918—1919. isk. évtől kezdődőleg betöltendő rendes vallás tanári állásra. Az állás javadalma az állami tanári fizetést kiegészítő állami segéllyel együtt évi 2600 kor. tanári fizetés és 500 kor. lakáspénz. A megválasztott rendes tanár a tanári fizetési osztályokban szabályszerűen lép elő; ötször öt évenként évi 200 kor. korpótlékra van joga és az orsz. tanári nyugdíjintézetnek tagja. Amennyiben a vallás tanári szabályzat értelmében vallás tanári oklevéllel nem bír, de pályázatra jogosított lelkész választatnék meg az állásra, lelkési szolgálatban eltöltött évei a kolozsvári unitárius kollégiumi vallás tanári állás betöltésénél követett módon beszámíthatnak. (Lásd 35—1910. E. Főtanácsi jegyzőkönyv.) A pályázati folyamodások a székelykereszturi főgimnázium igazgatóságához adandók be. Az állást a megválasztott tanár 1918. november hó 1-én köteles elfoglalni. A pályázat határideje 1918. június 1.

Ferencz József
unitárius püspök.

Végh Mihály
titkár.

A dr. Bedő Albert egyházi beszéd pályázat határideje kitöltött aug. 31-ig. Reméljük, hogy nagy verseny lesz.

